

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG "SOKOLSKO SELO"

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 12 aprila 1935

God. VI — Broj 16

Među braćom bugarskim Junacima

Prijem Saveza bugarskih gimnastičkih društava Junak u Savez slovenskog Sokolstva, koji je izvršen prošle godine, možemo svakako da smatramo važnim razdobljem u odnosima slovenskih Sokola uopće, a jugoslovenskih prema braći Junacima posebice. U času, kada su oni postali deo slovenske celine, primili su na sebe, pored organizacijskih prava, također i dužnosti, a istodobno palje je i na ostale sokolske saveze bratsku dužnost da posluju ukazuju pomoć braću bugarskim Junacima pri njihovom razvoju. Istina je, da je već sam prijem u Savez slovenskog Sokolstva velik moralni uspeh za bugarske Junake, ali ta činjenica nije mogao ne umanjuje naše zadaće prema njima. Poznato nam je, da je organizacija Junaka bila osnovana god. 1898., tako reći bez saradnje Sokolstva, te se je za dugo vremena nalazila pod upravom neslovenskih telovežbačkih organizacija. Ali poslednji decenij uneo je i među bugarske Junake mnogo sokolskog duha i metoda, i naravna posledica toga je, da braću bugarske Junake sada mora da pomaze sve slovensko Sokolstvo sa svim svojim silama, da bi se moguće više učvrstili među bugarskim narodom.

Po prijemu u Savez slovenskog Sokolstva braće bugarskih Junaka odmah su pokazale prve zadaće: produbljenje medusobnih veza. Junaci su došli već lani, prilikom glavne skupštine Savez SKJ k nama, a zatim su učestvovali na našem pokrajinskom sletu u Zagrebu; sada pak došao je bio red na nas da u većem broju uzvratimo posetu prigodom njihove glavne skupštine dne 31. marta o. g. u Staroj Zagori, u mestu s velikom junakom tradicijom. Ovaj naš put braći bugarskim Junacima nije bio uzalud, jer smo tako upoznali na licu mesta ustroj njihove organizacije i njihov rad, a oni pak videli su, da smo im došli kao braća k braću, s otvorenim i iskrenim srćima i u bratskom mišlju. Taj početak medusobnih veza znači, osobito posle zaključka njihovog kongresa, da potvrduje stupanje u Savez slovenskog Sokolstva, važan međa u razvoju do sadanjih odnosa, posebice to među našim jugoslovenskim Sokolima i bugarskim Junacima. A to će se pokazati tako i na ovogodišnjem VIII sveučilišnom sletu u Sofiji, koji ima da označi novi datum zajedničkog rada i nastojanja na polju narod. vaspitanja.

Možemo da kažemo, da je sada već udaren temelj budućoj saradnji. Jer inače ne bi mogli ni pomisliti da će jugoslovensko Sokolstvo učestvovati u takoj velikom broju ovogodišnjem sletu Junaka u Sofiji i tamo javno nastupiti sa svojim članovima i članicama na javnoj vežbi. Braća Junaci su nam više puta osobito naglasili, kako ih neizrevivo veseli, da će ove godine biti omogućena neposredna veza njihovog i našeg članstva, a na koji će se način te veze još i više produbiti i učvrstiti, i to u svrhu zajedničkog rada. Dobra volja s obicej strana omogućice, da će braća Junaci početi posećivati naše prednjače i prosvetne tečajeve, dok sami ne budu u mogućnosti da vaspitaju dovoljan broj prednjaka, prosvetara i ostalih radnika u svojim vlastitim školama i tečajevima.

Verujemo u sokolsku budućnost među braćom Bugarima. Vreme samo im je pravilno pokazalo, da je Junaci na mesto samo u moćnoj slovenskoj organizaciji, jer su samo sokolske vaspitne metode, samo sokolska misao, nešto čisto našega, slovenskoga. Sokolstvo, kome je telesno i moralno vaspitanje slovenskih naroda prva i najveća zadaća, ima svrhu da uvek i posvuda združuje latentne slovenske energije pa je baš zato smatralo XXII redovni kongres Saveza bugarskih gimnastičkih društava Junak kao zgodnu priliku da tamo otpošalje svoje odaslanstvo. Zato je ovo odaslanstvo, u kome su bili predstavnici jugoslovenskog, češkoslovačkog i ruskog Sokolstva zajednički otputovalo u Bugarsku i uvek zajednički nastupalo. Na žalost, što ovde nije bilo zastupano također i poljsko Sokolstvo. Ovde treba da ponovo nazlažimo da će početak zajedničkog rada zahtevati od svih nas, naročito od naših dveju susednih organizacija, jugoslovenskih Sokola i bugarskih Junaka, mnogo rada i mnogo energije, ali će zato uspeh nagraditi obilno naš zajednički trud. Ovaj sadanji put naš u Sta-

ru Zagoru značio je, da je udaren temeljni kamen realnoj medusobnoj saradnji, a sofiski slet će tu saradnju još i više pojaci i unaprediti. Brojni poseti braći Junacima i njihovoj domovini utvrđive njihovu veru u slovensko bratstvo, produbiti njihovo razumevanje sokolskog rada i potpuno ih pridobiti za slovensku porodicu. Zato s ovim našim prvim posetom braći bugarskim Junacima možemo da budemo posve zadovoljni, jer smo tamo opazili dovoljno toga, što potpuno opravdava naše gornje tvrdnje i naše nade.

Kak smo već spomenuli, a i kako je poznato, organizacija Junaka osnovana je god. 1898. Doduše "Sofiski Junak" bio je ustanovljen već tri godine pre toga, a za ovim osnovano je još nekoliko društava, ali uža veza medu njima nastala je istom tada, kada je počeo delovati njihov Savez. Razvoj Junaka bio je u početku prilično lagan, dok je glavno bilo stvoreno posle svetskog rata, dakle posle 1918. godine. I tako je došlo do toga, da je sada Savez bugarskih Junaka svakako najjači telesno vaspitni faktor u Bugarskoj, koji broji u svojim redovima preko 40.000 članova i članica, učlanjenih u 171 društvo, od kojih njih 79 deluje u gradovima i većim varošima, a ostala pak po selima. Prošle godine Junaci su također odlučili da, po uzoru na jugoslovensko Sokolstvo, osnivaju i oni svoje junačke čete po selima, gde za sada inače nije moguće da deluju društvo. Citava organizacija Junaka podeljena je na 7 župa, koje se nazivaju prema bugarskim oblastima. Župe imaju svoja sedišta u Sofiji, Vidinu, Plovdivu, Staroj Zagori, Burgasu, Varni i Ruščuku. Sve u godine Savez saziva svoj redoviti kongres u jednom od ovih bugarskih gradova, na kome svi funkcioneri Saveza polazu račun svoga rada i na kome se bira nova uprava i načelništvo Saveza. Tako je već prošle godine bio odlučen da ovogodišnji kongres bude u mestu Krdžali, ali je kasnije radi unutrašnjih bugarskih prilika ovaj kongres bio otkazan i ove godine ponovo sazvan u Staroj Zagori. Braća Bugari bili su neko vreme u teškom položaju, jer su im razne sportske organizacije odricale onu važnost za telesno vaspitanje, koja im pripada. Stupanjem pak bugarskih Junaka u Savez slovenskog Sokolstva, važan međa u razvoju do sadanjih odnosa, posebice to među našim jugoslovenskim Sokolima i bugarskim Junacima. A to će se pokazati tako i na ovogodišnjem VIII sveučilišnom sletu u Sofiji, koji ima da označi novi datum zajedničkog rada i nastojanja na polju narod. vaspitanja.

Možemo da kažemo, da je sada već udaren temelj budućoj saradnji. Jer inače ne bi mogli ni pomisliti da će jugoslovensko Sokolstvo učestvovati u takoj velikom broju ovogodišnjem sletu Junaka u Sofiji i tamo javno nastupiti sa svojim članovima i članicama na javnoj vežbi. Braća Junaci su nam više puta osobito naglasili, kako ih neizrevivo veseli, da će ove godine biti omogućena neposredna veza njihovog i našeg članstva, a na koji će se način te veze još i više produbiti i učvrstiti, i to u svrhu zajedničkog rada. Dobra volja s obicej strana omogućice, da će braća Junaci početi posećivati naše prednjače i prosvetne tečajeve, dok sami ne budu u mogućnosti da vaspitaju dovoljan broj prednjaka, prosvetara i ostalih radnika u svojim vlastitim školama i tečajevima.

Verujemo u sokolsku budućnost među braćom Bugarima. Vreme samo im je pravilno pokazalo, da je Junaci na mesto samo u moćnoj slovenskoj organizaciji, jer su samo sokolske vaspitne metode, samo sokolska misao, nešto čisto našega, slovenskoga. Sokolstvo, kome je telesno i moralno vaspitanje slovenskih naroda prva i najveća zadaća, ima svrhu da uvek i posvuda združuje latentne slovenske energije pa je baš zato smatralo XXII redovni kongres Saveza bugarskih gimnastičkih društava Junak kao zgodnu priliku da tamo otpošalje svoje odaslanstvo. Zato je ovo odaslanstvo, u kome su bili predstavnici jugoslovenskog, češkoslovačkog i ruskog Sokolstva zajednički otputovalo u Bugarsku i uvek zajednički nastupalo. Na žalost, što ovde nije bilo zastupano također i poljsko Sokolstvo. Ovde treba da ponovo nazlažimo da će početak zajedničkog rada zahtevati od svih nas, naročito od naših dveju susednih organizacija, jugoslovenskih Sokola i bugarskih Junaka,

mnogo rada i mnogo energije, ali će zato uspeh nagraditi obilno naš zajednički trud. Ovaj sadanji put naš u Sta-

najvećeg gostoprimestva, svestrane pažnje i predusretljivosti, ne samo na kongres, već također i na čitavom njihovom putovanju.

Na predlog zbraja načelnika Junaci će u buduće imati nešto izmenjen svenčani krov, i to umesto dosadanji čizama duge hlače s crnim cipelama. Sve ostalo na kroju ostaje nepromjenjeno. Redoviti proračun organizacije iznosi za tenuku godinu 1,120.000 leva, a sletski proračun odobren je u iznosu od 1,872.000 leva. Pri ovome moramo napomenuti, da je sletski proračun zato tako nizak, jer Junaci imaju od pre u Sofiji vrlo lepi stadion, na kome je bio održan i VII sveučilišni slet. Pored ostalih zaključaka, važan je naročito onaj, da će se u telovežbački sustav uvesti i nekoje igre, naročito odbojka i košarka, a o kome će zaključku još potanje raspravljati zbor načelnika na svojoj drugoj sednici posle Uskrsa. Naredni kongres Junaka održće se sledeće godine u Dupnici, u Makedonskoj oblasti. Od izvanredne je važnosti da su Junaci ove godine, po prvi put, izabrali pored načelnika također i načelniku i prosvetara. U tome se već vidi njihova tendencija da se njihova organizacija što više prilagodi i približi sokolskim organizacijama.

Izbor novog predsedništva i načelništva doneo je i nekoje izmene ličnog značaja, ali smer rada i u buduće ostaće isti, kao pod dosadanjem starešinstva. Za starostu Saveza kongres je izabran general Rastko Atanasova, za načelnika kapetana Geneva, za načelniku s. Marinu Dobrevu, za prosvetara prof. Mišiću, za tajnika brata Petra Petrova. Načelništvo ima 9 članova, među njima i dosadanje načelnika br. Josipa Bureša.

U nedelju po podne održana je u mesnom pozorištu svečana sedница kongresa, koju je učešće punog broja delegata otvorio predsednik kongresa br. Deligarov, podavši najpre reč ministru prosvete generalu g. Radevu. Ministar g. Radev u svom lepotu govoru najpre je ukratko potertao dosadanji uspešni rad Junaka i zatim, među ostalim, naročito podvukao važnost i uzvišenost junačke telesno vaspitne organizacije za narod i otadžbinu. Na koncu izrazio je želju, da Junaci nastave sa svojim rodoljubnim vaspitnim radom i da smatraju svojom čašću, što su članovi organizacije, koja je na se preuzela tako visoke zadaće. Time u vezi naglasio je ministar g. Radev i osobitu važnost veze Junaka sa slovenskim sokolskim organizacijama i ponovno podvukao, da i taj fakat smatraju svojom osobito velikom čašću. Ministar g. Radev završio je svoj govor poklikom Nj. Vel. Caru Borisu i Bugarskoj. Nato je glazba intonirala državnu himnu. U ime starozagorskog garnizona pozdravio je kraćim govorom delegate putovnik g. Nedev, za kojim je u ime Saveza slovenskog Sokolstva održao pozdravni govor I zamenik starčine br. E. Gangl. Br. Gangl je, burno pozdravljen od svih prisutnih, najpre isporučio sakupljenim Junacima pozdrave svega slovenskog i još posebno jugoslovenskog Sokolstva, naglašujući pri tome svoju sokolsku veru, da su Sloveni jedno i da će jedno i ostati. »Potrebno je — rekao je br. Gangl — da sokolska misao združi sve Slovene u jednu moćnu celinu, koja ima svoj Evropu da postoji i svi svesni i dobri sinovi Jugoslavije da postaju aktivni članovi Sokolstva.

Kako smo već izvestili u prošlome broju, kongres Junaka u Staroj Zagori trajao je tri dana, od 29 do zaključeno 31. marta. Među ostalim, ovaj kongres je imao također i taj zadatak, možda najznačajniji, da odobri stupanje celokupne organizacije bugarskih Junaka u Savez slovenskog Sokolstva, a koje je stupanje prošle godine provedeno pretdsedništvom bugarskih Junaka na celu sa starčinom Saveza br. Lazovom. Dalje je na dnevnom redu ovoga kongresa bilo i pitanje izmene svečanog kroja Junaka, zatim zasedanje zbraja društvenih načelnika, proračun za ovogodišnji VIII sveučilišni slet u Sofiji, redoviti proračun organizacije, pitanje mesta održanja narednog kongresa, biranje nove uprave i t. d. Kako kongres sačinjavaju i društveni i ne samo župski delegati, te kako svaka jedinica za svakih 50 svojih članova ima pravo na jednoga delegata, to se je u Staroj Zagori bilo sakupilo 350 delegata, svih u svečanom kroju, što je samome mestu podavalno upravo svečano lice. Da su Junaci u narodu obiljubljeni, najbolji je dokaz to, da je Stara Zagora u tim danima bila lepo okičena zastavama, a u sredini mesta bio je također podignut i veliki slavoluk.

Kongres je vodio ad hoc izabrani pretdsednik kongresa br. Deligarov iz Ruščuke, a kao njegovim pomoćnicima funkcirali su br. Filipov iz Starog Zagore i dr. Rajev iz Trnova. Najpre je kongresu pobjedno svoj iscrpljeni referat u ime pretdsedništva Saveza starosta Saveza br. Lazov, a za njim svi ostali savezni funkcioneri. Iz njihovih izveštaja moglo se da videti, da posuđa postoji ne samo čvrsta volja za radom, već također i želja da se organizacija bugarskih Junaka što moguće više osloni na sokolske organizacije ostalih slovenskih naroda. Zato je bio također i prijem u Savez slovenskog Sokolstva pozdravljen od kongresa s burnim odobravljem. Razume se, da su slovenske sokolske delegacije bile posvuda predmet

POD NAJVIŠIM POKROVITELJSTVOM NJ. VEL. KRALJA PETRA II

Pokrajinski slet severni župi Saveza SKJ u Subotici

Sokolstvo svara jedno jugoslovensko osećanje i mišljenje

Jugoslovensko Sokolstvo održaće svoj veliki pokrajinski slet na severu Jugoslavije, u Subotici. Sokolstvo naše, evo, opet, široko izlazi pod sunce, da otvoreno iznese svoj rad na pregleđ u javnu ocenu.

Osećamo dužnost zato da o našem Sokolstvu s ovoga mesta progovorimo.

»Sokolstvo je pokret, koji teži za podizanje svih telesnih i moralnih sile pojedinca, a preko njega, svega Slovenstva i veseloga ljudstva. Radi smišljeno na tome, da decu, naraštaj i članstvo svoje, a sinove našeg jugoslovenskog naroda, spremi i obrazuje za što bolje i korisnije članove ljudskog društva...« (Putevi i ciljevi.)

Vršimo veliki rad spašanja i zbijanja, sjedinjavanja Jugoslovena u Jugoslaviji.

Radimo na izjednačivanju raznih mentaliteta pojedinih grupa jednoga našeg naroda. Ispravljamo grehe prošlosti (istorije), vestački stvarane zlouamerne podvojenosti i verske razlike. Formulišemo jednu narodnu i državnu svest svuda u Jugoslaviji, gde nije jasno i dovoljno izražena.

Stvaramo: Jedno jugoslovensko osećanje i mišljenje.

Izvor naše snage je:
Vera u veliku moralnu silu našega naroda; u zdravo i duboko nagonsko osećanje njegovog, da održi i učvrsti Jugoslaviju; u neizmernu želju Jugoslavenu da rade i stvaraju; i

I ljubav prema svojoj zemlji i svojemu domu: Ljubav prema zemlji i domu svojih otaca; ljubav prema svojoj Otadžbini — Domovini. Ta ljubav je sila u snaga naša, kojoj se ništa oteći ne može i kojoj ništa odoleti ne može...

Zato se nadamo uspehu i pobedi!

Sudeći po pokretu koji se razvija, siri i osvrata, da kad se sunce radi; prosenjujući po novim, sve češćim i svečijim snagama koje prispevaju, po brzini kojom se osvećuju i pristupaju široke narodne mase: naši seljaci zemljoradnici i salašari ratari. Mi verujemo, da naše Sokolstvo postaje narodno i svi svesni i dobri sinovi Jugoslavije da postaju aktivni članovi Sokolstva.

Mi duboko verujemo u vrednost našeg jugoslovenskog naroda, i u toliko više osećamo potrebu da se Jugoslaveni i Jugoslavija moraju samo kao celina kulturno razvijati. Tako će koristiti sebi, a i opštem napretku ljudstva: unošenjem svojih, novih elemenata u veliko ljudsko društvo. Zato je dužnost boljih ljudi, boljih ljudskih svesti i vesci: da razumno ispitaju i nadu prave vrednosti, a povremene uspehe da svode na pravu meru. Ali, posle pažljive procene i ubedljive konstatacije mora, svagde, odmah krenuti neodoljiva akcija, koja ne poznaje smetnje. Udržene snage novih, zdravih, čestitih, sposobnih i aktivnih ljudi kroz Sokolstvo stvorice nove oblike jugoslovenskog života i rada, u pravcu većeg kretanja za onim, što je bolje i lepše.

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Pripreme češkoslovačkih Sokola za olimpijadu u Berlinu 1936

Ovo takmičenje obuhvataće, kao i do sada, samo takmičenja na spravama i proste vežbe, i to: obavezne voljne vežbe na vratilu, razboju, krugovima i konju u šir s rukama, preskoke preko konja uzduž bez rukki i konačno pretpisane i voljne proste vežbe. Obavezne vežbe na spravama sastavljene su po nemačkom načinu, što znači veliku prednost za Nemce i delomično za Švicare. Razumljivo je, da će se morati ostali narodi, pa i Sokoli, vrlo dobro pripremiti, budu li hteli da postignu natpoprečne uspehe, a naročito prvenstvo. Sokoli do sada kao celina nisu nikada osvojili prva mesta, tako su Sokoli pojedinci postali svetski prvaci u televizijskim na spravama (Štukelj, Hudec). Za Sokole je otešano takmičenje i zbog toga, što su iz takmičarskog reda izbačene nekoje grane u kojima su Sokoli do sada ponajvećima osvajali prva mesta.

Češkoslovački Sokoli već se marljivo pripremaju za Berlin. Na poziv načelnštva ČOS sakupilo se je na prvom uvežbavanju u 8 središta svega 115 takmičara; samo iz Praga stiglo ih je 25. Uvežbavanje vežba na spravama preuzeći su u svim tim tečajevima bivši međunarodni takmičari, sami pak tečaji vrše se uvek na poziv načelnštva. Berlinske vežbe propisane su i za ovogodišnje prvenstvene utakmice ČOS, koje će biti 29 i 30. juna u Bratislavu. Prva izbiorna takmičenja za Berlin održaće se još ove nedelje t. j. 14 aprila u Tishevom domu u Pragu.

Razne vesti iz češkoslovačkog Sokolskog

Sokolskog

Započela su proletinja zasedanja centralnih organa ČOS. Ženski savezni prednjački zbor sastaje se 28 i 29 aprila u Pragu, gde će uz obične izveštaje biti naročito zanimiv referat o nedelji novačenja naraštajki, o takmičenjima u god. 1935, o pripremama za međunarodno takmičenje za olimpijadu u Berlinu, zatim izveštaj o radu apsolventkinja ženskih prednjačkih škola ČOS. Svakako će članice zanimati i to, kako se je završio natečaj o uvođenju novog svečanog kroja za članice, mnogo će pozornosti ovaj zbor posvetiti i izborima ženskog načelnštva kao i izradi predloga, koji će se uputiti odboru ČOS, koji će podnebiti ove sastavu i načelniku ČOS.

U Pljenjskoj sokolskoj župi bilo je udruženo krajem 1934. godine 108 društava sa 30.191 pripadnikom, i to: 17.260 članova i članica, 1365 naraštajaca, 1444 naraštajke, 4805 dečaka i 5470 devojčica. Glavnoj skupštini ove župe učestvovala su 232 društvena delegata. Ove godine priredje se u župi samo okružni sletovi, dok se za narednu godinu priprema velik jubilarni slet svih jedinica u Pljenju, da time proslave 50-godišnjicu opstanka župe.

Dne 6 i 7 aprila bio je u Bratislavi sastanak delegata svih slovačkih župa. Na ovom su sastanku raspravljali o uspesima ankete među slovačkim Sokolima povodom Hlinkinjih napada na Sokolstvo. Ostali referati bili su uglavnom posvećeni pitanjima, koja se tiču unutrašnjeg života slovačkih sokolskih društava.

Verifikacija izaslanika izvršiće se istog dana od 9 do 9.45 u istoj prostoriji.

Napomena: Prema članu 4 poslovničke glavne skupštine — ako se u određeno vreme ne sakupi dovoljan broj članova za održavanje skupštine — skupština se ipak održava istoga dana u istoj prostoriji sa istim dnevnim redom jedan sat donecije te donosi zaključke bez obzira na prisutan broj članova.

*

Pre glavne skupštine održaće se ove sednice, odnosno evi zborovi:

1. U sredu 8. maja u 16.30 sati sednica izvršnog odbora u kancelariji Saveza.

2. U četvrtak 9. maja u 8 sati zbor župskih starešina u svečanom dvoranu Saveza. Prestolonaslednikov trg br. 34.

3. U petak 10. maja u 8 sati sednica plenuma savezne uprave u svečanom dvorani Saveza. Dnevni red prema članu 18 Statuta.

4. U subotu 11. maja u 8 sati površljivi sastanak za glavnu skupštinu u dvorani, gde se održaje i skupština.

Za sve ove sednice i zborove neće se razaslati posebni pozivi.

Zdravo!

Beograd, 12 aprila 1935.

UPRAVA SAVEZA SKJ

(Nastavak s 1 stranice)

Naveće priedio je Savez Junaka u počast slovenskih sokolskih gostiju u Lovackom domu bratskog večera, kojim su pored Jugoslavena, Čehoslovači i Rusa prisustvovali i svi staroste junacičkih župa, župski načelnici, predstavnici vojske i svih civilnih ureda, te patriotskih organizacija u Staroj Zagori. Baš u tom užem krugu pokazalo se je, kako smo usko povezani jedan s drugim i kako je skrajni čas, da počnemo s još dubljim zajedničkim radom. To je bio i smisao govora braće: Gangla, Lazova, Krejčića, dra Dragića, Todorovića, velikog župana Varikleškova i ostalih.

Jos' ćemo se ovde ukratko osvrnuti na sam put naše delegacije u Bugarsku na kongres Junaka, iako je o tome već u glavnom bilo ovde pisano u prošlom broju. Takoder i pri ovome opisu čitalac zapaziće mnoge momente, koji dokazuju, da smo se uputili u Bugarsku, u Sofiju i Staru Zagoru, u pravi čas. Nije možda sve još tako idealno, ali povrativši se s toga puta ostao nam još utisak, da će naši Sokoli još više puta pohitati preko Caribroda i Dragomanu u Sofiju, Plovdiv, Burgas, Staru Zagoru, Varnu i druga bugarska lepa mesta, u posete svojoj braći Junacima. A isto tako i braća Junaci k nama. I njih pozivaju svi naši sokolski centri kao i svi ostali lepi naši krajevi. Primenimo ih otvorena i iskrena srca, bratski, kao što su oni primili nas.

Na pogranici stanicu i Dragomanu sokolsku delegaciju dočekao je potstarosta Junaka br. dr. Mihailo Minev, prof. sofijskog univerziteta, koji je delegaciju pratio na čitavom njenom

putu u Staru Zagoru i natrag. Pri stupanju na bugarsko tlo, delegacija srdačno je pozdravio dobrodošlicom br. dr. Minev. Nakon prijatne vožnje 29. marta stigli smo u podne u Sofiju. Tamo nas je dočekalo prilično mnoštvo jugoslovenske, češkoslovačke i ruske kolonije u Sofiji na čelu s jugoslovenskim poslanikom br. dr. Cincar-Markovićem i češkoslovačkim poslanikom dr. Maksom. Nakon uobičajenog fotografiranja sokočka delegacijeg pošta je u lepu bugarsku prestolnicu. Iza odmora, uputila se je sokolska delegacija u Dvor i tame se zapisala u dvorsku knjigu. Preostalo pak vreme sokolski delegati posvetili su razgledavanju grada, naročito veličanstvene katedrale Aleksandra Nevskoga, divne arhitektonске tvorevine s prekrasnom slikom božjom pod vrhom kupole, nadalje Univerzitet, Oficirski dom i druge znamenitosti. U jednom izlogu videli smo i trofeje sofijskog pevačkog društva »Rodine«; vence, slike i diplome, koje je društvo dobilo na svojoj nedavnoj turneji po Jugoslaviji.

Sledećeg dana krenula je sokolska delegacija prema Plovdivu i Staru Zagoru. Po gustom srećnom smetu delegacija je prosledila preko ibtimanskog razvoda, spustivši se mimo Ihtimana u dolinu Marice, koja je nadaleko poznata po svojoj lepoti i plodnosti. Tu pred očima puca sve veća i šira dolina, koju na severu zatvaraju Srednje Gore, a na jugu pak od Rila Planine je možda najplodovitiji kraj Bugarske. Vlak je jutro mimo Pazardžika prema petoru plovdivskih brežuljaka, koji su se domala pokazali na obzoru. Plovdiv je

Gostoljubivo i srdačno primili su sokolsku delegaciju predstavnici grada Plovdiva: podnačelnik g. Todorov, polješki prefekt g. Drenski i jača depnacijacija tamnijeg društva Junaka. Posle ručka kroz celo popodne razgledavali smo mesto, koje leži između per brežuljaka, a koje broji preko 100.000 stanovnika. Plovdiv, glavno mesto Rumelije, ima pored prilično razvijene industrije, takoder i lepo razvijenu trgovinu. Braća Junaci pokazali su nam najpre njihov dom, koji po svojoj unutrašnjosti i u vanjštvu potseća po sve mu na naše sokolske domove bilo gde. Nato smo se popeli na brežuljak Nebet-tepe, gde se još uvek vide najstarije plovdivske utvrde, starog, sredovečnog Plovdiva. S vrha brežuljka puca krasan pogled na čitavo mesto i na plodnu okolicu. Odatle prosledili smo na drugi brežuljak Sahat-tepe, gde je još stara Turska bila postavila svoj stub s satom, po čemu je dobio brežuljak naziv. Plovdiv ima takoder i ostalih svojih lepota. Razgledali smo još i predgradje Filipovo, dalje uzorno uređenu gradsku knjižnicu i istorijski muzej s prastarim iskopinama iz stare grčke i rimske Trakije, zatim grob kraljice Marije Luize, majke sadanog bugarskog cara. Gradski načelnik vodio nas je unatoč slabom vremenu još i na treći plovdivski brežuljak Bunardžik-tepe, cedate smu se vratili u mesto i sa stanice, srdačno se oprostivši od gospodljubivih domaćina, uputili vlakom prema Staroj Zagori, središtu Srednjeg Balkana, a u blizini poznate Ružine Doline, između Kraljeva i Kazenlika.

Star Zagora je mesto, gde je najpre zasluženi bugarski narod digao svoju ruku protiv Turaka. Ovaj smeli čin platilo je tada mesto veoma skupo. Turci su ga svega popalili. Ali nakon oslobođenja od njihovog jarma, podigao se je novi, mnogo lepsi i uređeniji grad sa širokim ulicama, krasnim tržnicom i raznim drugim javnim zgradama, kao pozorištem i t. d. I baš u nedelju 31. marta padao je dan, kada je Stara Zagora, pored kongresa Junaka, slavila i 22. godišnjicu oslobođenja Jeređena od Turaka, gde su u oslobođenju bili učestvovali slovenski borbaci zajedno učestvovali rame u rame bugarska i srpska vojska i gde se je naročito odlikovalo 12. šipčenski bugarski puk. Zato je toga dana odelenje tamošnje bugarske vojske i slavilo svoju krsnu slavu u spomen na izvođenju pobedu nad Turcima kod Jedrenja.

Jugoslovenska delegacija zajednički je s ostalom slovenskom sokolskom braćom stigla u Staru Zagoru oko 9 sati naveče. Na svečano okišenoj stanicu delegaciju su dočekali od strane predsedništva Saveza bugarskih Junaka braća: Lazov, Bevrš, Georgijev i drugi. Bio je prisutan i veliki župan Srednjogorskog v. Varičkškog, mnoštvo Junaka i drugog sveta. Slovenske gospodine su srdačno pozdravili br. Lazov i g. Varičkškog, kojima se je na dobrodošlicu zahvalio br. Gangl. Nato se je sokolska delegacija uputila u mesto i nakon kratkog odmora pošla na akademiju starozagorskog Junaka, koja se održava u pozorištu, te koja je bila odlično posećena. Teložičke točke tako su se svidele, da su se morale ponoviti. Tom prilikom izručio je društveni starosta br. Filipov načelniku društva br. Stojiloviću u znak priznanja za njegovo 30-godišnje načelnikovanje i poštovanje diplomi. Opazili smo, da braća Junaci u Staroj Zagori vrše svoj rad s voljom i veseljem, a što je pokazala i ova razmerno dobro pripravljena akademija. Sledeeća dana sabrova se je na velikom mesnom trgu sa starozagorskim garnizonom, zatim sva školska omladina, Junaci i veliko mnoštvo drugih društava, da skupno s vojskom proslave dan i pobede nad Turcima pod Jeređenom. Ovu proslavu posetio je u ime vlade bugarski ministar prosvete gosp. Radev, koji je vladu zastupao i na sajmu kongresu Junaka. Ovoj svečanosti učestvovala je i sva sokolska delegacija, koja je prisustvovala i erkvenim obredima i zatim paradi vojske te defileju svih škola pred Ministrom prosvete. Zanimljivo je, da svaka bugarska srednja škola ima svoju vlastitu glazbu, takoder i devojačke. Disciplina školske omladine i, razume se, vojske bila je uzorna.

Po povratku iz Stare Zagore u Sofiju, u ponedeljak dne 1. o. m., sokolsku delegaciju ugodno je iznenadio radosnom veštu jugoslovenskog poslanika dr. Cincar-Markovića, da Nj. Vel. Car Borislav želi primiti slovenske sokolske delegate u zasebnu audienciju. O samoj audienciji bilo je izvešteno već u prošloj godini. Posle audiencije sokolska delegacija poklonila grobu palih bugarskih junaka, a naveće toga dana jugoslovensko poslanstvo priredilo je u čast delegacije večeru, kojoj su prisustvovali i predstavnici bugarskih komanda prema onoj u našoj rotnoj mornarici. S posebnim je odobravanjem bio primljen izveštaj župskog prosvetnog odbora, pa je br. župskom prosvetaru i skupštini, otvorena je rasprava o izveštaju župskog uprave za minulu godinu. Rasprava o ovoj tački bila je obilata, ali stvarna i mirna. Braća Junaci redom su iznosili svoja zapažanja i isticali i predlagali način i put kako da se udovolji stanovitim našim potrebama i gorućim pitanjima. Tom prilikom su predloženi predlozi koji su ponajviše bili primljeni, a koji će, bez svake sumnje, ako se budu mogli prvesti, doneti veliku korist našoj sokolskoj i nacionalnoj strani. Iznošene su i neke pojave, koje moraju da zabrinu svaku iskreno sokolsko sreću. Čudne i nezdrave pojave, koje smetaju pravu sokolsku rad, i s okupljanjem posredujući i prenoseći učenje i vještine, a to je mogao imati inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta. Ovaj vredni duh i bratsko raspoloženje nisu se, nažalost, mogli sačuvati do konca zasedanja. Pošto je prethodno izveštajem informisao glede ovogodišnjih sletova kod nas i na strani i o slobodovima. Predlog za pohod na Oplenac je prepusten je novoj župskoj upravi na rešenje. S time je bio, uglavnom, obavljen glavni deo skupštinskih poslova. Tok je ovog dela skupštine protekao u najvećoj iskrenosti, bratskoj suradnji i s ok. pažnji, te je mogao obimani inače materijal s mnogo osećajivih pitanja da se svrši bez ikakva incidenta

Organizacija tečajeva bila je također na visini, a raspored rada tako udešen, da se postupno i bez ikakvih tečajskih moglo prelaziti našavnim programom predviđeno gradivo, koje se u svemu podudaralo sa zahtevima savremenog vaspitanja sokolskih prednjaka. Rad je započinjal svakoga jutra u časova i radilo se uz dnevni programi odmor sve do 18 časova. Uz teoretska predavanja mnogo se radilo i praktički u samoj dvorani novog Sokolskog doma matičnog društva Karlovac, koji je tako već u prvim danima nakon svog privredjenja namenjeno mu svrši da pedesetoricu tečajaca dovoljno jakog potstrelka za njihov budući rad u jedinicama. Disciplina u tečaju bila je bespikorna, a nastanba i prehrana organizovana na internatskoj osnovici. Oba su tečaja završena intimnim zajedničkim sastancima i večerama, na kojima su se u nevezanom i srađnom bratskom razgovoru našli zajedno i nastavnici i polaznici tečaja, a s njima i ostali istaknuti radnici karlovačke župe.

KARLOVAC. — Prednjački ispit. U nedelju 31 marta održavani su u sedištu župe pod vodstvom župskog načelnika društveni prednjački ispit, koji su s uspehom položile sestre: Döllinger Marija, Eremić Milka, Kukić Bosiljka, Lovrić Katica (sve Karlovac), Jandraš Stefica (Klinča Sela), Šubar Milica (Jastrebarsko) i braća: Kotnik Franjo (Karlovac), Rubinić Ivan (Draganići). Ispitivači su bili braća: Branko i Vlado Blašković, Karel Kubiček, dr. Miroslav Grujić i s. Milka Blašković.

KARLOVAC. — Zborovi načelnika i prosvetara. Uoči župске glavne godišnje skupštine održane su 16 marta u Karlovcu zborovi društvenih načelnika, načelnica i prosvetara. Zbor načelnika održan je dopodne u staroj sokolani pod predsedanjem župskog načelnika br. Branka Blaškovića, a prisustvovala mu je većina područnih jedinica. Zbor je posetio III zam. sazvane starše br. Lacko Križ, a prisutne je pozdravio još i župski starešina br. Marko Sablić. Izrađen je i prihvatan opsežan program rada za 1935 godinu i stavljeni su predlozi župskoj skupštini za imenovanje novoga načelnika. — Zbor prosvetara vodio je istoga dana popodne u novom Sokolskom domu župski prosvetar br. Vladimir Blašković, pa je i ovome zborovanju prisustvovao starešina župe Jr. Marko Sablić. I na ovome je zboru uz odobrenje i prihvatanje izveštaja predsedništva ŽPO za 1934 godinu izrađen detaljan program rada za ovu godinu i stavljeni su predlozi župskoj skupštini, koji su u vezi s očekivanjem uspešnog prosvetnog delovanja u karlovačkoj župi. — Oba su zborova dokazala jednodušnost sve braće i sestara u osnovnim sokolskim pitanjima i pogledima na sokolsku sadašnjost, a jednako su se zborovi odlikovali stvarnim radom i pravom sokolskom svešću svih prisutnih. I ovi su zborovi, pored dobrostanstvenog toka same godišnje skupštine, u mnogome nagovestili, da će Sok. župa Karlovac i u ovoj godini produžiti svojim lepim, uspešnim i stvarnim sokolskim radom.

Zupa Kranj

JAVORNIK. — Krstna predstava mladinske igre »Obsedeni Lojzek«. Na sokolskem odru na Javorniku je u nedeljo dne 31. 3. t. l. doživela nova Špicarjeva mladinska igra svojo krstno predstavo, ki so jo dali popoldne za mladino. Zgodba je kaj preprosta in ravno radi tega vsem umljiva. Igrale so same mlade moći, lepih zunanosti in preprostih sokolskih srca in je bila predstava, izjemo zadnjega dejanja, kjer se je poznalo, da nekateri ne obvladajo teksta, prav dobra.

Telovadne vaje v drugem in četrtjem delu je ustvaril župni prednjak br. Rakar in so jih vrli naračajniki in deca prav dobro izvajali.

V odmorih in pri telovadnih točkah je sodeloval društveni salonski orkester, ki priča o resnem stremljenju godbenikov po napredku. Sicer pa ima ta orkester že izurjene moći, ki sodelujejo celo pri operetah bratskega društva Jesenice. Iz vse prireditve diha mlada sila in ljubezen do stvari, kar daje jamstvo za trdno in svetlo bočnost tega društva, ki ga drže in nosijo po večini delavskih slojov. Predstavo je posetil tudi avtor, ki se je o prireditvi zelo pohvalno izrazil.

Zupa Ljubljana

KAMNIK. — Prosvetni dan Kamniškega prosvetnega okrožja. Kamniško prosvetno okrožje priredi u nedeljo dne 14. aprila v dvorani Sokolskega doma u Mengšu svoj drugi prosvetni dan, ki na njem sodelujejo vse v okrožju združene edinice. Popoldne ob 13. uri bo najprej konferenca društvenih in četnih prosvetarjev ter vodij nastopajočih, ob 14. uri bo skupna vaja za pesmi, ki jih pojozdruženi pevski zbori. Spored je zelo bogat in pester.

Ker bodo na tej svoji že drugi skupni prireditvi pokazale edinice

kamniškega okrožja sadove svojega prosvetnega dela, vabi nanjo prosvetno okrožje vse braće in sestre ter Sokolstvu naklonjeno občinstvo. Pevodje in sodelujući morajo biti točno na mestu, ker se priče s prireditvijo točno ob napovedani ura.

MOZELJ. — Vprizorite in slave. Dne 3. marca je uprizorila deca igro »Povodni mož«. Pozna se deci, da je večkrat nastopila, ker je povsem sigurna na odru.

Dne 10. marca ob 11. uri dopol. se je vršila skromna proslava T. Masaryka. Sestra prosvetarka je otvorila proslavo, nato so navzoči zapeli jugoslovansko in češkoslovačko himno. Sestra načelnica je imela predavanje sbr. Masaryk, predsednik Češkoslovačke republike 85-letnik. Pesmi »Zabučale gore«, in »Hej Slovan« sta zaključili proslavo.

Dne 31. marca pa so izvedli člani kmečko žaloigro »Užitkarje«. Reči pa moramo v splošnem, da podat igro tako brezhibno na tako majnem odru, kot ga ima naša četa, ni lahko.

ST. VID. — Sokolski dom Viteškega Kralja Aleksandra I. Ujedinjenja. Vsem sokolskim društvom in četom v Dravski banovini! Razposlali smo vsem edinicam v Dravski banovini položnice s proglašom in iskreno prosimo vse bratske uprave društev in čet, da prispeva vsaka po svoji moći. Naša akcija je tudi razvidna iz tozadnevnega poziva v Sokolskem glasniku broj 48 od 23. XI. 1934.

O naši akciji so razpravljali zastopniki vseh žup Dravske banovine na medžupni seji in sklenili priporočiti to našo izjmeno akcijo.

Ugotavljamo ponovno, da je naša akcija za Sokolstvo prva pred vsemi drugimi akcijami:

1. ker je vižmarski tabor važen mejnjk za naš narod;

2. ker je vižmarskemu taboru kuvalo Sokolstvo;

3. ker bo ta spomenik: Sokolski dom Viteškega Kralja Aleksandra I. Ujedinjenja;

4. ker je St. Vid eden od najtežjih terenov za razvoj sokolske stvari.

Vse Sokolstvo v Dravski banovini je dolžno podpreti predvsem to akcijo in naj ne bo nobenega društva in čete, ki bi ne žrtvovala primerenega zneska v ta namen bodisi iz svoje blagajne, bodisi z nabiralno akcijo v svojem okolišu.

Obolus Sokolstva Dravske banovine naj bo časten, da tako manifestiramo našo bratsko vzajemnost in da tudi v dejanju pokazemo veličino sokolske ideje.

Akcijski odbor.

ZG. ŠISKA. — Lutkovna prireditev. Po daljšem presledku je na lutkovnem odru Sokola v Zg. Šiski zopet enkrat nastopil Gašperček pred skoro razprodano dvoranom, kar je najboljši dokaz, kako ga mladina rada gleda. Mladi, izvečina novi igralci so vestno pripravljeni v režiji brata podstaroste

Karla Šihe odigrali prav lepo češkega pisatelja Švajštla mladinsko pravljico »Srebrni pajček«. Pred pričetkom predstave je prisotne nagovoril društveni starosta brat Dorče Koch, ki se je v svojem govoru spominil tudi polletnične tragične smrti Viteškega Kralja Aleksandra I. Ujedinjenja, čigar spomin so vsi navzoči počastili z vkljukom »Slava«, nakar je mladinski pevski zbor zapel državno himno. Ta lutkovna predstava je bila uvrščena v tekmovanje sokolskih lutkovnih odrov župe Ljubljana. Z doseženim uspehom je društvo lahko zadovoljno, saj je doseglo skoraj dve tretjini od dosegljivih točk. S to igro se je Sokol Zg. Šiska spominil tudi 60 letnico avtorja igre, Bohumila Švajštla, znanega češkega mladinskega pisatelja. — I. P.

Zupa Novi Sad

MARTONOŠ. — † Brat Congradec Petar. Dana 24 marta o. g. naprasno je umro u Suboticu od srčane kapi br. Congradec Petar, član Sok. društva Martonoš, učestvujuci kao delegat našega društva prilikom sedenja »Slovenske lipce«.

Kobna smrt prekinula je život našeg dobrog brata Perice, koji je do poslednjeg časa bio pored ostale braće veselo in rapsoložen u našim sokolskim redovima.

Pok. br. Perica roden je u Martonoš 18 maja 1911 godine. Kao dak stupo je u sokolske redove i školjuči se u Subotici, Sarajevu i Beogradu kretao se u sokolskim krugovima in zavoleo je Sokolstvo. U doba osnivanja našega društva u 1930 god. svojim zauzimanjem mnogo je doprinio sokolskome radu. Završivši školo kaq diplomirani geometar otišao je na odsluženje vojnoga roka, odakle se vratio polovinom prošle godine i od tega doba je s puno volje in razumevanja saradivao u našem društву u tehničko - vaspitnom i pravstvenom pogledu. Život našeg brata Perice ugasio se u etetu mladosti, u 24 god., u momentu baš kada je njegov sokolski rad počeo da se razvija u svim pravcima i da beleži sve bolje i bolje uspehe.

Smrću brata Perice naše Sokolsko društvo izgubilo je jednog vrednog brata, istinski prozor sokolskim idealima i u najdubljim nacionalnim osećanjima.

Koliko je bio zaslужen svojim sokolskim radom i koliko je bio voljen kod omladine in kod ostalih meštama, pokazalo se prilikom njegove sahrane. Od strane Sletskog odbora pokrajinskog sletja u Subotici, kao delegati prisustvovali su i ukazali mu poslednju pažnju braća: Nenad Rajić, potpredsednik in Dorde Stepan, tajnik Sletskog odbora, Žarko Čičovacki, član uprave Sokolskog društva Subotica i supruga mu s. Milica Čičovacka. Braća Sokoli iz Martonoša pored odra pokojnika držali su počasnu stražu i na rukama su ga odneli na včeran počinak. Uprava i svi pripadnici našega društva duboko ozaloščeni učestvovali su na ispračaju svoga dobrat in nezaboravljene.

no brata Perice. Nadalje su učestvovali četnici, Dobrovoljna vatrogasna četa s muzikom, sokolski pevački hor, činovništvo i prestavnici opštine Martonoške, delegacija Sokolskog društva Srpski Krstur i ostalo mnogobrojno građanstvo, koji su na odar položili mnogobrojne vence. S pokojnikom se oprostio u ime mještana br. Milanov Milan, mesni prota, br. Nenad Rajić u ime Sletskog odbora pokrajinskog sletja u Subotici, br. Malbaški Ilija u ime Sokolskog društva i prijatelja iz Srpskog Krstura, br. Kozarski Milenko, prosvetar, u ime Sokolskog društva Martonoš i br. Bakalić Radivoj, član uprave i predsjednik načelnika svi sokolskih četa ove opštine. S toga je tečaju zadatak, da se načelnike četa detaljno upute i usavrše u rukovodenju i uvežbavanju onih vežbi s kojima će sokolske čete nastupiti na pokrajinskem sletu u Subotici.

Pok. br. Perica živeo je, radio i umro kao Sokol, Jugosloven i Sloven i m. njegova sokolska braća i sestre, držačemo ga u lepoj uspomeni.

Slava mu i svetao spomen!

Uprava Sok. društva Martonoš

SUBOTICA. — Dogradnja Sokolskog doma. Još 1930 godine, Sokolsko društvo Subotica sa svojim tadašnjim staršinom bratom ing. Kostom Perovićem na čelu, dalo je ideju, da se, sa da Blaženopočivšem Kralju Aleksandru I. podigne spomenik u obliku Sokolskog doma. Misao podizanja Sokolskog doma, dakle datira još iz tega vremena, a njenim ostvarenjem težilo se da se našo omladini pruži mogućnost za vaspitanje u sokolskom duhu i tako kroz Sokolstvo da se stvore nova jugoslovenska pokolenja. Tako shvaćena misao, prihvaćena je na nadležnom mestu, pa je svojevremeno i Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksandar dao Svoju dozvolu da dom nosi Njegovo ime. Za one, koji su zalažali za podizanje doma, ideja vodila je bila ta, koju smo gore naveli, a svi oni, koji su drukčije gledali na ovo pitanje, bili su ili nedovoljno obavešteni, ili i suviše uskogrudi i kratkovidni za razumevanja ove stvari.

Godine 1932 opština je prihvatala ideju podizanja doma pa su temelji, ceo suteren doma i letnje vežbalište izgradeni, ali je iste godine posao zbog oskudice u materijalnim sredstvima privremeno obustavljen. Posle smrti Blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I. Ujedinjenja misao konačno je izgradnje Sokolskog doma, ostvaruje se. Opština je pored več utrošenih 80.000 dinara odobrila još 4 miliona, od kojih će se ove godine utrošiti dva miliona, za koju svetuće dom doči pod krov, a unutrašnje uređenje i instalacija ostaviti se za doneči.

Vest, da je dogradnja Sokolskog doma osigurana i da je rad več otpočeo, izazvala je u sokolskim redovima, a i u gradaštvu, opšte zadovoljstvo.

SUBOTICA. — Proslava 700-godišnjice svetog Save. U nedelju 14 aprila o. g. Sokolsko društvo Subotica održaće proslavu 700-godišnjice Svetoga Save. Predavanje će održati brat dr. Ivo Milić, profesor Pravnog fakulteta,

o temi: »Šta je Sokolstvo naučilo od Save Nemanjića«. Pored govoru na programu su i dve muzičke tačke i dve recitacije.

Zupa Sušak - Rijeka

GOSPIĆ. — Tehnički rad u državi. Tehnički rad našeg društva počeo se normalno razvijati. Ozbiljno se spremamo za sudelovanje na sokolskom sletu u Subotici.

Pod vodstvom načelnika brata Gericia, održavajuće se u Gospiću svake nedelje jedanput kroz mjesec april tečaj za načelnike svih sokolskih četa ove države. Ovome je tečaju zadatak, da se načelnici četa detaljno upute i usavrše u rukovodenju i uvežbavanju onih vežbi s kojima će sokolske čete nastupiti na pokrajinskem sletu u Subotici.

PAG. — Rad u državi. Društveno je načelnštvo do sada priredilo jednu akademiju i to dana 2 februara o. g. koja je, kao i sve akademije priredene u Paškom Sokolu u poslednjih par godina, odlično uspela. Druga akademija zakazana je za dan 30 aprila o. g. u čast Trinjskog i Frankopana.

Po zaključku zborna državnih načelnika Sokolske župe Sušak održaće se u Pagu župska javna vežba i to dne 14. jula. Društvo će na istoj nastupiti sa svojom posebnom tačkom.

Prosvetni odbor društva takođe nastavlja svoju sokolsko-prosvetno delovanje, ali ono još uvek ne zadovoljava. Dilektantski odbor vežba jedan pozorišni komad, koji će prikazati malom Uskrusu.

J. G.

Zupa Zagreb

PODSUSED. — Voćarski tečaj. Na poziv Sokolskog društva u Podsušu, došao je dne 28 III o. g. poljoprivredni savetnik gosp. Hraste da uputi gospodare u praktičan voćarski rad. Pokazao je temeljito na mnogo primera kako se obrezuju voćke, u čemelje ih se tamani i sužbija. Posle toga pokazao je na nekoliko primera kako se okulari i cepi. Na kraju se gosp. Hraste najpripravnije odazvao molbama nekih gospodara da pogleda njihove voćnjake i da im dade uputstva i razjašnjenja za neke pojave na koje su naišli u svome radu i koje ih osobito interesiraju.

DIPLOMIRANI UČITELJ MUZIKE preuzeo bi vodstvo sokolske glazbe, fanfare ili orkestra. Dugogodišnji učitelj dubrovačke općinske muzike i drugih, dugogodišnji član orkestra Narodnog Kazališta u Zagrebu te nastavnik kod Muzičke akademije u Zagrebu. — Cenj. po nude na Upravu lista.

JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA u Ljubljani